

Bốn Mùa

Xuân

Xuân đến rồi đi thật bất ngờ
Ngồi đây đàm đạo với nàng thơ
Chợt thấy mai vàng vươn trước ngõ
Mới hay Xuân đến đã bao giờ

Hạ

Vách đá đèo cao lộng gió ngang
Đong đưa kiêu diễm một cành lan
Nắng Hạ chan hòa muôn sắc thắm
Lòng ta ngây ngất ý miên man

Thu

Ngập cả rừng Thu lá chớm vàng
Chim muôn, ác thú lạc bầy hoang
Đương độ cúc vàng màu héo úa
Chung quanh cây cỏ cũng bàng hoàng

Đông

Mấy cõi trời xa một chốn đây
Trúc già một khóm gió chờ lay
Đông đến cơ hàn gieo khắp nẻo
Làm sao chết được trúc thân gầy!

Tô Hữu Quy
September 29, 1975

Vinh Tuổi Già

Mừng ta tuổi thọ bảy lăm già
Ung dung thi họa đếm ngày qua
Mắt ngọc nhìn đời tranh vãn cảnh
Chân vàng chẳng ngại chốn chơi xa
Cốt cách còn nguyên chờ lửa Hạ
Phong lưu giữ nét đón Thu qua
Đông tới, Xuân về chi thêm rộn
Tinh thức mình ta đón tuổi già.

Tô Hữu Quy
April 02, 2010

*****
BPT: Vì sơ sót của BPT LT 99 nên bài thơ “Nhớ Dai” đã thiếu dòng thứ 11 (chữ in đậm). Xin in lại sau đây và xin thành thực cáo lỗi cùng quý độc giả và AH Nguyễn Tư Thị Diễm, ái nữ của cố AH Nguyễn Tư Tùng.

NHỚ DAI

Trong nhà một mẹ, một cô dâu,
Tôi thoáng trông cô mắt đỏ ngầu.
Ngoài nhà hai họ đang vui vẻ,
Cô còn nũng nịu chẳng đi đâu.
Chẳng đi rồi lại thấy cô đi,
Nhị hỷ cô im chẳng khác gì,
Và từ hôm ấy trừ khi Tết,
Chẳng thấy cô về chơi mấy khi.
Cuối năm cô ẵm đứa con trai,
Gặp cô tôi hỏi chuyện cô chơi,
Thôi thôi em chẳng đi đâu nữa,
Phải gió anh này rõ nhớ dai.

Cố AH Nguyễn Tư Tùng